

a 37% co do ceny, r. 1921 pak vyvezli 72% cel. výv. a dovezli 55% cel. dov. (teď r. 1921 ovšem je udáno vždy jen množství). Do zemí západoevropských, kam počítám i Skandinavii a Itálii, šlo 1920 8% naš. výv. co do mn. a 24% co do ceny, dovezeno odtud 18% cel. dov. co do mn. a 25% co do ceny, r. 1921 vyvezeno tam 7% cel. výv. a 13% cel. dov. Do zemí východoevropských vyvezeno r. 1920 12% mn. cel. výv. a 24% ceny, dovezli 13% mn. cel. dov. a 10% ceny; r. 1921 tam vyvezeno 19% cel. výv. a dovezeno 13% cel. dov. Do zámoří vyvezeno r. 1920 1% mn. cel. výv. a 5% ceny, dovezeno 8% mn. cel. dov. a 28% ceny; r. 1921 tam vyvezeno 2% cel. vývozu a dovezeno 19% cel. dovozu. R. 1921 tedy možno konstatovati vzrůst vývozu do zemí na východ od nás ležících a vzrůst dovozu ze zámoří, jak jsme již poukázali. Cifry tyto dále způsobem do očí bijícím ukazují ohromný podíl Německa a Rakouska na našem zahraničním obchodě.

Ku konci uvádím země, s nimiž jsme byli v obchodu r. 1920 aktivní: jsou to Rakousko (+ 6½ miliardy Kč), Maďarsko (+ 2 miliardy Kč), Polsko a Francie (+ miliarda Kč), Jugoslavie (+ 700 mil. Kč), Rumunsko (+ 400 mil. Kč) atd. Nezabavili jsme se starého passiva s Německem (— 2 miliardy Kč), dále jsme byli r. 1920 passivní v obchodu s Unií (— 3½ miliardy Kč), Belgií (— 900 mil. Kč), Indií a Nizozemskem (— 700 mil. Kč).

Kol. JUC. ŠAFAŘÍK

Kol. JUC. Josef Šafařík zemřel náhle v sobotu 13. května t. r. o 16. hod. srdeční mrtvicí ve věku 21 let.

*

Nenadál jsem se, že dnes budu psát nekrolog jednomu z nejnadanějších a nejagilnějších lidí, které znám. Vždyť ještě před nedávnem pobýval kol. Šafařík mezi námi, zdánlivě neohrožován zákeřným neduhem, jehož náporu podlehl jeho mladý nadějný život, v přípravě k další práci, o níž vždy hovořoval s nadšením a láskou. K práci byl vychován, v práci viděl svůj životní úkol a jedině poctivou prací hleděl dojít k cílům, jež si vytkl. Jeho vytrvalost a přičinlivost opravňovaly k největším nadějím do budoucího jeho působení: byl totiž také s těmito vlastnostmi spojen veliký poklad nadání a všestranných schopností. A minulá léta jeho života — především pak 1½ roku jeho studií universitních — naděje do budoucna jen potvrzovala. Kol. Šafařík byl všestranně činný a všude dociloval úspěchů neočekávaných. Obětavě pracoval zejména v našem fakultním spolku: v loňském správním roce byl pokladníkem, letos byl pověřen obtížnou a odpovědnou funkcí prvního jednatele. Byl členem a sekretářem naší redakční rady a vůbec horlivě se účastnil všech spolkových prací i mimo okruh záležitostí jemu přidělených. Při tom však byl velmi pilným stu-

dentem: byl členem celé řady seminářů, v nichž byl vždy osobností nejvíce vynikající. Pečlivě se připravoval k tomu, aby byl jednou platným členem obce českých vědeckých pracovníků, dosud tak řídkých. První jeho rozsáhlejší práce, otištěné v Časopise pro právní a státní vědu: »Zákony formální a materiální« byla již několik měsíců po dokončení uvedena mezi literaturou seriosního vědeckého díla. Nezapomínal však také studia předmětů, předepsaných pro zkoušky: a jak studoval, toho dokladem pro ty, kdo neměli příležitosti rozmlouvat s ním o některé otázky z kterékoli ze zkoušených disciplín, buď výsledek jeho studia: 13. března t. r. složil první státní zkoušku s vyznamenáním ze všech zkušebních předmětů, den na to přísnou zkoušku doktorskou z oboru historickoprávního všemi hlasy výtečně! Tento výsledek vynikne tím více, povážíme-li, že zesnulý kolega neměl při studiu nějakého pohodlí, komfortu, hojnosti času: opak je pravdou! Od páté třídy gymnasiální plahočil se kol. Šafařík trdným životem studenta-proletáře: byl domácím učitelem — ach, té palčivé rány studentského sociálního života! Zesnulý musil vypít trpký pohár existence chudého studenta do dna: každého dne vyučoval 3 i 4 hodiny, aby — zejména po smrti svého otce, četnického strážmistra ve výslužbě — podpořil svoji starou matku, jíž byl jedinou oporou a nadějí. Z kondice do kondice se štal — a v kondici zemřel. »Tak začneme!« pronesl ke svému klientu — a to byla jeho poslední slova: v zápětí jako bleskem zasažen shroutil se na podlahu pokoje bytu, kam chodil vyučovati — a JUC. Josefa Šafaříka nebylo již mezi živými.

Kol. Šafaříkem odešel z našeho středu jeden z pracovníků, jakých se rodí málo. Jest pro naše poměry velkou škodou, že mu nebylo dopřáno plného rozvíti a využití schopností a sil. Čest budiž jeho památce!

Brno 14. května 1922.

K. Koukal.

*

Pohřeb kol. JUC. Šafaříka konal se ve středu 17. května o 16. hod. za velké účasti známých a přátel zesnulého, zvláště kollegů-právníků. Po církevních obřadech promluvil k matce zesnulého konsist. rada Štěpánek, za Č. A. S. »Právník« učinil projev kol. JUC. Koukal, za bližší přátele zesnulého kol. Borek. Nad hrobem zazpíval sbor oktávánů brněnského čs. státního gymnasia.

Zprávy.

Valná hromada Právnícké jednoty v Praze byla konána dne 4./5. 1922 v malé promoční síni (v Karolinu) university Karlovy. Jak z objemné výroční zprávy vidno, bylo konáno v roce 1921 celkem 14 týdenních schůzí, v roce 1922 pak již 5 dalších schůzí. Koncem roku 1920 měla Jednota 555 členů. V roce 1921 přibýlo 18, zemřeli 4, vystoupilo (zejména v důsledku přeložení na Slovensko a za hranice republiky) 15, takže koncem roku 1921 bylo celkem 554 členů. V roce 1922 přibýlo již 12 dalších členů a zemřelo 6 členů; bylo tedy v den valné hromady 560 členů.